

ΑΝΑΓΚΑΙΑ ΔΗΛΩΣΙΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ ΦΙΛΟΥΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΤΟΥ "ΕΘΝΙΚΟΥ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΥ,"

ΦΟΜΟΙΩΘΕΙΣΗΣ σχεδόν ἤδη τῆς χαρτίνης δραχμῆς πρὸς τὸ χρυσοῦν φράγκον, καθίσταται ἀναπόδραστος ἡ αὔξησις τῆς τιμῆς τοῦ *Ἡμερολογίου* εἰς *φράγκα* ἕξ, ἀντὶ τῆς τιμῆς τῶν φρ. 5, εἰς ἣν παρεχωρεῖτο μέχρι τοῦδε. Ὑπομνήσκομεν ὅτι ἡ διαφορὰ αὕτη τοῦ ἐνὸς φράγκου ἐπιβάλλεται ἰδίως διὰ τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ συνδρομητὰς καὶ ἀγοραστὰς τοῦ βιβλίου, διότι, ὡς γνωστόν, μὲ ἴσον περίπου ποσὸν ἐπιβαρύνεται ἡ ἀποστολὴ διὰ ταχυδρομικὰ τέλη, ἔξοδα συσκευῆς κλπ. ἐκάστου ἀντιτύπου.

Διὰ τὸν ἀνὰ χεῖρας τόμον τοῦτον τοῦ 1907, ἐφέτος θὰ πληρώσουν φρ. 5 μόνον οἱ πρὸς οὓς ἀπ' εὐθείας σταλήσεται τὸ *Ἡμερολόγιον*. Ἄλλ' ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι τὸ προμηθεύονται διὰ τρίτης χειρὸς, βιβλιοπώλου ἢ μεταπωλητοῦ, δὲν πρέπει νὰ δυσφορήσουν ἐὰν τοῖς ζητηθῇ παρ' αὐτῶν ἡ μικρὰ αὕτη διαφορὰ τοῦ ἐνὸς φράγκου.

Ἀπὸ τοῦ προσεχοῦς ὅμως ἔτους, ἤτοι διὰ τὸν τόμον τοῦ 1908, οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ καὶ ἀγορασταὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ θὰ πληρώσουν ὅλοι ἀνεξαιρέτως πρὸς φρ. 6 τὸ ἀντίτυπον.

Ἐλπίζω ὅτι ἀσυζητητῇ καὶ ἀγογγύστως θὰ ὑποστοῦν τὴν μικρὰν ταύτην θυσίαν τοῦ ἐνὸς ἐπὶ πλέον φράγκου οἱ κ. κ. συνδρομηταὶ καὶ τακτικοὶ τοῦ *Ἡμερολογίου* πελάται, καὶ μάλιστα ἐκεῖνοι, οἵτινες ἐννοοῦν, ἐκτιμοῦν, ἀγαποῦν καὶ ἐνδιαφέρονται διὰ τὸ βιβλίον μου ὑπερηφανεύομαι δὲ ὅτι τὸ *Ἡμερολόγιόν* μου εἶναι τὸ μόνον ἴσως ἐν Ἑλλάδι καὶ τῇ Ἀνατολῇ φιλολογικὸν περιοδικόν, ὅπερ ἔχει τὴν τιμὴν νὰ ἀριθμῇ πολλοὺς, πιστοὺς, ἐνθουσιώδεις καὶ ἀφωσιωμένους φίλους παντοῦ τῆς ἔσω Ἑλλάδος καὶ τοῦ ἔξω Ἑλληνισμοῦ.

Καὶ διατί ὅχι;

Ἐκδίδεται ἀνελλιπῶς καὶ τακτικώτατα ἐπὶ 22 ἤδη ἔτη, βελτιούμενον καὶ τελειοποιούμενον ἀπὸ ἔτους εἰς ἔτος· οὐδεμιὰς ἐφειδωλεύθη δαπάνης ὅπως καταστῇ ὅσον οἷόν τε πλουσιώτερον

καὶ ἀπαράμιλλον ὑπὸ ἔποιν ὕλης, χάριτος, εἰκόνων, ἐκτυπώσεως, *συνεργασίας*· συνεκέντρωσε τὰ κράτιστα ὀνόματα καὶ τοὺς κομποτέρους καλὰ μους, ὅσους ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ ἡ νεοελληνικὴ φιλολογία τῶν δύο τελευταίων δεκαετηρίδων· παρέχει ἐνιαυσίως ὅσον ἔνεστι πιστοτέραν τὴν φυσιογνωμίαν τῆς λογοτεχνικῆς, καλλιτεχνικῆς καὶ πνευματικῆς ἐν Ἑλλάδι ζωῆς, σεμνύνεται δὲ ὅτι, δι' αὐτὸ τοῦτο, θὰ παραμείνῃ ἡμέραν τινὰ ὡς τὸ ἐκφραστικώτερον καὶ πληρέστερον φιλολογικὸν μνημεῖον τῆς ἐποχῆς του. Ἐν γένει δέ, καὶ ἐν τῷ συνόλῳ καὶ ἐν ταῖς λεπτομερεῖαις αὐτοῦ τὸ **ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ** μου διὰ τῆς πρωτοτυπίας καὶ τῶν καινοτομιῶν, ὡς εἰσήγαγε καὶ καθιεροῖ ἐκάστοτε, κέκτῃται *ἰδικήν του φυσιογνωμίαν*, ἰδίαν, τολμῶ εἰπεῖν, ἀτομικότητα, ἣτις τὸ διακρίνει καὶ τὸ καθιστᾷ ἀνεπίδεκτον ἀπομιμήσεως.

Ἀπέναντι ὅλων τούτων τῶν πλεονεκτημάτων καὶ τῶν τίτλων, οὓς αὐτοδικαίως ἀξιοῖ ἐπὶ τῆς ὑπολήψεως καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ πανελληνίου, δικαιούται νομίζω νὰ ζητήσῃ παρὰ τῶν ἐκθύμων αὐτοῦ φίλων τὴν ἀσήμαντον θυσίαν τοῦ ἐνὸς φράγκου. Δι' ἓνα ἕκαστον τῶν συνδρομητῶν τίποτε δὲν σημαίνει καὶ εἶναι ἀναξία λόγου ἢ διαφορὰ αὕτη τοῦ ἐνὸς φράγκου. Ἀλλὰ τὸ φράγκον αὐτὸ τῶν ὑπερτρισχιλίων συνδρομητῶν καὶ ἀγοραστῶν τοῦ **Ἡμερολογίου** λύει τὸ δυσχερὲς πρόβλημα περὶ τῆς ὑπάρξεως ἢ μὴ αὐτοῦ ἐφεξῆς, πρωτίστως δὲ τῆς ἐπὶ τὸ καλλιτεχνικώτερον καὶ εὐπροσώποτερον κατ' ἔτος ἐμφανίσεώς του.

Θὰ ἀδικήσω βέβαια τὴν νοημοσύνην, τὴν καλαισθησίαν καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν φίλων καὶ συνδρομητῶν τοῦ **Ἡμερολογίου** μου, ἐὰν ἐπιμείνω ἀκόμη διὰ νὰ δικαιολογήσω ἀναλυτικώτερον τὴν ἀνάγκην τῆς μικρᾶς αὐτῆς θυσίας, ἣν μετὰ 22 ὅλα ἔτη ἔρχεται νὰ ζητήσῃ παρ' αὐτῶν, διὰ τὴν καὶ εἰς τὸ μέλλον εὐπρόσωπον, εὐσυνείδητον καὶ ἀνταξίαν τῆς φήμης του ἔκδοσιν.

Δι' ὅσους γνωρίζουν καὶ ἐννοοῦν νὰ ἀπολαμβάνουν τὰ ὠραῖα βιβλία, αἱ διδόμεναι ἐξηγήσεις εἶναι ἀρκεταί. Διὰ τοὺς ἄλλους, τοὺς νομίζοντας ὅτι εἶναι ματαία πολυτέλεια, ἀποβαίνει περιττὴ καὶ ἄσκοπος πᾶσα δικαιολογία.

(Ὁκτώβριος τοῦ 1906).

ΚΩΝ. Φ. ΣΚΟΚΟΣ